

O krok dál

Poupata

capo II.

Zkusím Ti teď říci něco o mně,
vždyť nad skleničkou vína se to smí
a poprvé mám pocit v týhle době,
i když žiju během všedních dní,
že čas není můj nepřítel

Venku tvrdý ořech uvnitř tajemství
a jedna malá vzpoura o ní vím
tvé gesto, že koupil jsi mi růži
ti otevřelo cestu pod mou kůži
a nevím zdali o tom sním

R. Když další schůzka stárne a svíčka dohořívá
tak s konverzací na dně se do plamínek dívám
A pokaždé, když opouštím tvé objetí
doufám, že mi odpustíš
a pokaždé je poprvé když nevěřím,
že s tebou jsem o krok dál

Možná špatně hádám na čem záleží,
a možná všechno zkazím co já vím
Je zřejmě lepší nemít, když postrádá se víra
ten můj vnitřní neklid mně odjakživa šírá
tak mi promiň, ale vážně nevím netuším, zda právě tebe nehledám

Když další schůzka stárne a svíčka dohořívá
tak s konverzací na dně se do plamínek dívám
A pokaždé, když opouštím tvé objetí
doufám, že mi odpustíš
a pokaždé je poprvé když nevěřím,
že s tebou jsem o krok dál, s tebou jsem o krok dál

Zkusila jsem říct Ti něco o mně,
když nad skleničkou vína se to smí
Já hledala jsem pravdu spíše v sobě
a ve tvých očích není zklamání
díky za ten okamžik

Když další schůzka stárne a svíčka dohořívá
tak s konverzací na dně se do plamínek dívám
Každá slova berou zkrátka, co chtěl by člověk říci,
když nejsou zadní vrátka a lidé odpustí si
Tak není třeba pravdy a není třeba vína
už první krok je za mnou já usmířená zpívám
A pokaždé, když opouštím tvé objetí, doufám, že mi odpustíš
a pokaždé je poprvé když nevěřím, vím, že jsme o krok dál,
vím, že jsme o krok dál, vím, že jsme o krok dál